

SÖZLEŞME SONRASI REKABET YASAĞI DÜZENLEMELERİ POST NON-COMPETITION CLAUSES

Hikmet KOYUNCUOĞLU*

Özet: Çalışmamda, sözleşen taraflardan birine sözleşme sonrası döneme ilişkin getirilen rekabet yasağının hukuksal geçerliliği konusuna değinilmiştir. Son dönemlerde Yargıtay tarafından, çalışma hürriyetinin engellendiğinin tespiti sonucunda Anayasa'ya ve bu temelde Borçlar Kanunu'na aykırı ve geçersiz olarak nitelendirilen söz konusu hükümlerin rekabet hukuku düzenlemeleri göz önünde bulundurularak değerlendirilmesi gerekliliği vurgulanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Rekabet yasağı, çalışma hürriyeti, sözleşme sonrası rekabet etmeme yükümlülüğü, kelepçeleme.

Abstract: This study discusses the validity of post non-competition terms. The necessity of taking the competition law regulations into account while discussing the validity of such post non-competition terms has been emphasized, especially in consideration with the recent approach of the Supreme Court which in its two successive decisions mentioned that such clauses are invalid as they violate Code of Obligations as well as the Constitution on the basis of restricting the freedom to work.

Keywords: Post non-competition, freedom to work, restriction of contractual freedom and tying agreements.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi bir sene arayla verdiği yeni sayılabilecek iki kararında,¹ sözleşmede belirlenen ve sözleşme sonrası karşı tarafa getirilen rekabet etmeme koşulunu, önce çalışma hürriyeti ilkesine aykırı olmasından, sonra ise kelepçeleme sözleşmesi niteliğinde olup karşı tarafın ekonomik özgürlüğünü kısıtladığından hareketle geçersiz saymıştır. Söz konusu tespitlerin, ticari hayatın işleyişini önemli ölçüde bozacak nitelikte olmaları nedeniyle Türk Hukuku'nda konuya ilişkin düzenlemeler etrafında irdelenmesi mecburiyeti bulunmaktadır.

* Avukat, Dr.

¹ 1- Yargıtay 11. H.D. 2011/13747E, 2012/356K, 19.01.2012

2- Yargıtay 11. H.D. 2012/17736E, 2013/9814K, 13.05.2013 (www.legalbank.net)

1. Hizmet Sözleşmesinde Sözleşme Sonrası Rekabet Yasağına İlişkin Düzenleme

Hizmet sözleşmelerini ayrı bir başlık altında değerlendirmemin sebebi, sözleşme sonrası rekabet yasağına ilişkin özel düzenleme içeriyor olmasıdır. Kanun koyucu, genel yaklaşım olarak işveren karşısında korumaya özen gösterdiği işçi aleyhine, işveren tarafından işçinin çalıştığı dönemden sonrasına ilişkin olarak getirilebilecek rekabet yasağını belirli şartlar dâhilinde de olsa kabul etmektedir. Buna göre Türk Borçlar Kanunu m. 444 şu şekilde ifade etmektedir;

“Fiil ehliyetine sahip olan işçi, işverene karşı, sözleşmenin sona ermesinden sonra herhangi bir biçimde onunla rekabet etmekten, özellikle kendi hesabına rakip bir işletme açmaktan, başka bir rakip işletmede çalışmaktan veya bunların dışında, rakip işletmeyle başka türden bir menfaat ilişkisine girmekten kaçınmayı yazılı olarak üstlenebilecektir”.

Ana kural bu olmakla beraber kanun koyucu aynı maddenin ikinci fıkrası ile (m.444/II) bu yasağın hangi hallerde işçi aleyhine getirilebileceğini, bir sonraki maddede ise (m.445) bu hallerde dahi, işçi aleyhine getirilen rekabet yasağının hangi sınırlamalara tabi olması gerektiğini belirtmektedir.

Buna göre rekabet yasağı kaydı, işçinin hizmet sözleşmesi kapsamında görevlerini ifa ederken işverenin müşteri çevresi veya üretim sırları ya da işverenin yaptığı işler hakkında bilgi edinme imkânı bulunuyorsa ve edinilen bu bilgilerin işçi tarafından kullanımı işverenin önemli bir zararına² sebep olacak nitelikteyse geçerli olacaktır. Ancak, söz konusu rekabet yasağı kaydı (bu hallerin varlığında dahi) işçinin ekonomik geleceğini hakkaniyete aykırı olarak tehlikeye düşürecek sınırlamalar içermeyecek ve özel durumlar dışında iki seneyi aşmayacaktır. Bunun yanında hâkime de rekabet yasağı kaydının sınırlarına müdahale etmek yetkisi tanınmıştır (m. 445/II).

² Yargıtay, zararın hangi hallerde önemli sayılacağına ilişkin genel bir ölçüt yerine her olayın özelliklerine göre değerlendirilmesi gerektiğini ifade etmektedir. (Yarg. 9. HD 2010/25792E, 2013/10539K, 28.03.2013T, www.legalbank.net)

Görüleceği üzere, düzenleme ile sınırlandırılmış ve hâkime rekabet yasağının kapsamına müdahale etme yetkisi tanınmış da olsa, esasen belirli koşulların varlığı halinde işçi aleyhine getirilen sözleşme sonrası rekabet yasağı geçerlilik kazanmakta ve bu sebeple işçi, bu yasağa uymamasından dolayı eski işverenin uğradığı zararı tazmin etme yükümlülüğü altında bulunmaktadır.

2. Rekabet Hukukunda Sözleşme Sonrası Rekabet Yasağına İlişkin Düzenleme

Yukarıda kanun tarafından hizmet sözleşmelerine özel olarak düzenlenen sözleşme sonrası rekabet yasağı düzenlemesi kısaca belirtilmiştir. Belirtilen maddeler dışında TBK’nda, özel bir sözleşme sonrası rekabet yasağı düzenlemesi ise bulunmamaktadır. Buna karşın Rekabet Kurulu’nun Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği’nde dikey anlaşmalara ilişkin olarak sözleşme sonrası rekabet etmeme yükümlülüğü kavramı düzenlenmiştir.³

a. Rekabetin Korunması Hakkında Kanun’un Genel Amacı ve İkincil Düzenlemeler

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun’un genel gerekçesinde şu şekilde ifade edilmektedir;

“Mal ve hizmetler açısından piyasaları etkilemeye ve rekabeti kısıtlamaya yönelik teşebbüsler arası anlaşma veya kararlar ile pazardaki hâkim durumun kötüye kullanılması ve tekelleşmeye yol açacak veya rekabeti bozacak şekilde yoğunlaşmaların önlenmesine ilişkin düzenleyici ve yasaklayıcı hukuki düzenlemelerin tümüne kısaca “rekabet hukuku” denilmektedir.

Görüldüğü üzere rekabetin etkin tesisini amaçlayan Rekabet Hukuku’nda esas olarak rekabeti sınırlayıcı anlaşmalar yasaklanmak-

³ Bunun yanında, rekabet hukukunda “yan sınırlama” olarak tanımlanan kavram da genellikle rekabet yasaklarını içermektedir. Yan sınırlamalara ilişkin bir düzenleme ise bulunmamaktadır. Yan sınırlamalar, birleşme-devralma sözleşmesine eklenebilecek makul, objektif ve belli bir süre ile sınırlı rekabet kısıtlamaları olarak tanımlanmaktadır.

tadır. Bu bağlamda, Rekabet Kanunu ve ikincil düzenlemelerinin, kelepçeleme sözleşmesi olarak tasvir edilen ve sözleşme sonrasına getirilen rekabet yasaklarına bakış açısı oldukça önemlidir. Unutulmamalıdır ki, (aşağıda daha detaylı olarak irdeleneceğimiz üzere) rekabet hukuku, sonuçlarını hem kamu hukuku alanında hem de özel hukuk alanında doğurmaktadır ve karma bir hukuk dalı olarak nitelendirilmektedir.

b. Tebliğ Hükümleri

Rekabet Kurulu'nun (Rekabet Kanunu m.5 doğrultusunda) belirli nitelikteki ve belirli koşulları taşıyan anlaşma türlerini topluca rekabeti sınırlayıcı anlaşma nitelemesinden muaf tutma ve bu muafiyet koşullarını belirleme yetkisi bulunmaktadır. Bu yetki doğrultusunda Rekabet Kurulu, yürürlükte bulunan 2002/2 sayılı Tebliği düzenlemiştir.⁴ Bu Tebliğ ile teşebbüslerin dağıtım kanallarını oluşturma amacıyla gerçekleştirilen ve teşebbüsler arası rekabeti artırıcı etkisi olan anlaşma türleri Tebliğ'de belirtilen belirli koşulları sağlamaları şartıyla, Rekabet Kanunu m.4 uyarınca rekabeti sınırlayıcı anlaşma türü olarak nitelendirilmekten muaf tutulmaktadır. Tebliğ'de dikey anlaşma "Üretim veya dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli mal veya hizmetlerin alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla yapılan anlaşmalar" olarak tanımlanmaktadır. Görüleceği üzere, günümüzde ticari hayatta gerçekleştirilen önemli anlaşma türlerinin birçoğu söz konusu tanım kapsamına girmektedir.

⁴ Tebliğ, yine Rekabet Kurulu tarafından çıkarılan 1997/3 sayılı Tek Elden Dağıtım Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyet Tebliği, 1997/4 sayılı Tek Elden Satın Alma Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyet Tebliği, 1998//7 sayılı Franchise Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyet Tebliğinin yerini almış ve kapsamını genişletmiştir. Bunun dışında 2005/4 sayılı Motorlu Taşıtlar Sektöründeki Dikey Anlaşmalar ve Uyumlu Eylemlere İlişkin Grup Muafiyet Tebliği de yürürlükte bulunmaktadır.

c. Tebliğ'de Düzenlendiği Şekliyle Sözleşme Sonrası Rekabet Etmeme Yükümlülüğü⁵

Rekabet etmeme yükümlülüğü, Tebliğ kapsamında taahhüt veren sözleşme konusu mal veya hizmetleri taahhüt alan dışında bir tedarikçiden tedarik etmemeyi veya kendisinin üretmemeyi taahhüt ettiği bir yükümlülük olarak tanımlanmıştır (m.3).⁶ Esas olarak sözleşmenin sona ermesinden sonraki dönem için diğer tarafa bir rekabet etmeme yükümlülüğü getirmek mümkün değildir. Buna karşın Tebliğ'de bu hususa ilişkin istisna bulunmaktadır. Buna göre;

- i. Rekabet yasağının sözleşme konusu mal veya hizmetlerle rekabet eden mal ve hizmetlere ilişkin olması,
 - ii. Sözleşme süresi boyunca faaliyet gösterilen tesis ya da arazi ile sınırlı olması,
 - iii. Rekabet yasağı getirilen tarafa aktarılan know-how'ı korumak için zorunlu olması,
 - iv. Sözleşmenin sona ermesinden itibaren 1 yıllık süreyi aşmaması
- şartlarının tümünün birlikte gerçekleşmesi kaydıyla sözleşme sonrası rekabet etmeme yükümlülüğü, Tebliğ kapsamında kalacaktır.⁷

d. Değerlendirilmesi

Görüleceği üzere, sözleşme sonrasına ilişkin rekabet etmeme yükümlülüğü getirilebilmesi Tebliğ tarafından oldukça sınırlı hallere ilişkin olarak düzenlenmiştir. Bu şartlardan en önemlilerinden bir tanesi ise rekabet etmeme yükümlülüğünün, sözleşme süresi boyunca faali-

⁵ Çalışma genelinde "rekabet yasağı" olarak ifade edilen kavram, rekabet hukuku düzenlemeleri incelenirken rekabet hukuku terminolojisine uygun olarak "rekabet etmeme yükümlülüğü olarak" ifade edilecektir.

⁶ Rekabet etmeme yükümlülüğünün tanımı doğrultusunda; taahhüt verenin, sözleşme konusu mal veya hizmetlerin %20'sine kadar olan kısmını sözleşme süresi içerisinde rakip teşebbüslerden temin edebilmesine ilişkin sahip olacağı imkân, düzenlemenin rekabet etmeme yükümlülüğü olarak değerlendirilmesine engel olmamaktadır.

⁷ Mehaz AB mevzuatında (330/2010 sayılı Komisyon Tüzüğü'nün md. 5/III hükmü) bu husus aynı şekilde düzenlenmiştir.

yet gösterilen tesis veya arazi ile sınırlandırılması gerekliliğine ilişkin düzenlemedir. Bu durum esasen, müşterinin rekabet etmeme yükümlülüğü getiren işletmenin portföyü olduğu ve yeni tesisin (mağaza, dükkân v.s.) farklı bir işletmeye ait olduğu algısının müşteri nezdinde basitçe oluşmasıyla, müşterinin yeni işletmeyi tercih etmeyeceği varsayımına işaret etmektedir. Diğer bir deyişle, rekabet etmeme yükümlülüğü altında bulunan işletmenin ticari faaliyeti engellenmemekte, sadece yükümlülük altında bulunan işletmenin önceden sözleşmesel ilişki içinde bulunduğu tarafın müşteri portföyünü sözleşme sonrası kullanması engellenmeye çalışılmaktadır.

Bu durum, Tebliğ kapsamında rekabet etmeme yükümlülüğü getirilebilmesinin diğer bir şartı olan, rekabet etmeme yükümlülüğü altında olana aktarılan know-how'ı⁸ korumak için zorunlu olması şartı ile de bir bütün oluşturmaktadır. Sözleşme sonrası rekabet etmeme yükümlülüğü getirilen işletme, sözleşme süresi içinde rekabet etmeme yükümlülüğü getiren işletmeye ait ticari sırları ve rekabetçi avantaja dönüştürebileceği gizli bilgileri edinmekte, bu durum da rekabet etmeme yükümlülüğü getiren işletmenin sözleşme sonrasında dahi korunma ihtiyacı olduğunu ortaya koymaktadır.⁹ Tüm bunların yanında Tebliğ, sözleşme sonrası getirilebilecek rekabet etmeme yükümlülüğünü süre ile kısıtlamakta ve rekabet etmeme yükümlülüğünün sözleşme süresi sona erdikten sonra en fazla bir sene için getirilebileceğini düzenlemektedir.

Yukarıda değinilen ve hizmet sözleşmesine özel olarak TBK'nda düzenlenen rekabet yasağı şartlarına bakıldığında, Tebliğ'de düzenlenen rekabet etmeme yükümlülüğü ile benzer bir ratio legis'e dayandığı görülecektir. Her iki düzenlemede de, sözleşme süresi içinde aktarılan know-how veya gizli bilgi ve ticari sırrın, rekabet yasağı getirilen

⁸ Know-how, Tebliğ kapsamında sahip olanın; tecrübe, denemeleri sonucu elde ettiği ve patentli olmayan, uygulamaya yönelik gizli, esaslı ve belirlenmiş bilgi paketi olarak tanımlanmıştır. Gizli, esaslı ve belirlenmiş ifadeleri de ayrıca tanımlanmıştır.

⁹ Rekabet yasağının temelinde yükümlülük altına giren tarafın, istigal ettiği işin iç yüzünü bilmesi ve o işle ilgili sırlara vakıf olması, tecrübe edinmesi ve müşteri çevresini bilmesi yatmaktadır. (Akın Ünal, Kelepçeleme Sözleşmeleri, Adalet Yayınevi, Ankara, 2012, s.145)

tarafından, rekabet yasağı getirenin aleyhine olacak şekilde kullanılması belirli bir süre için yasaklanmaktadır ve bu suretle rekabet yasağı getirenin, kendini, rekabet yasağı getirilenin haksız rekabetine karşı koruma altına alması amaçlanmaktadır.

Buna karşın, Tebliğ’de düzenlenen rekabet etmeme yükümlülüğüne ilişkin şartların, TBK’nda hizmet sözleşmesine ilişkin düzenlenen rekabet yasağı şartlarından daha sınırlayıcı nitelikte olduğu görülmektedir. Herşeyden önce süre olarak, TBK’nda düzenlenen iki senelik sürenin aksine Tebliğ, sözleşme sonrası rekabet yasağını en fazla bir sene ile sınırlandırmaktadır. Bunun yanında yukarıda değinildiği üzere, Tebliğ kapsamında düzenlenen rekabet etmeme yükümlülüğü, sadece sözleşme süresi içerisinde faaliyet gösterilen tesis veya arazi ile sınırlı olarak getirilebilmektedir. Diğer bir deyişle, işçinin çalışma imkânlarının tamamen ortadan kalkmaması amacıyla, işçiye getirilecek sözleşme sonrası rekabet yasağının Yargıtay kararları doğrultusunda coğrafi bölge ile sınırlı tutulmasına ilişkin çabaya, Tebliğ kapsamında rekabet etmeme yükümlülüğü getirilen işletme açısından gerek bulunmamaktadır zira Tebliğ düzenlemeleri bunu baştan sağlayacak niteliktedir. Sözleşme süresi içerisinde faaliyet gösterilen tesis veya arazide, sözleşme sonrasındaki bir sene boyunca faaliyet gösteremeyecek olan işletme, diğer herhangi bir tesiste veya coğrafyada bu sınırlama altında bulunmadan ticari faaliyetini sürdürebilecektir.¹⁰

Bu noktada son olarak değerlendirmek istediğimiz konu ise, Tebliğ kapsamında düzenlenmiş olan şartlara aykırı olarak getirilen ve bir dikey anlaşmada bulunan sözleşme sonrası rekabet etmeme yükümlülüğünün akıbeti konusudur. Tebliğ düzenlemesine aykırı olarak getirilen bir sözleşme sonrası rekabet etmeme yükümlülüğü, rekabeti sınırlayıcı bir anlaşma olarak nitelendirilmekten muaf tutulma şansını kaybedecektir. Buna karşın bu durum, bu sözleşme hükmünün ipso

¹⁰ Türk Ticaret Kanunu m.18/II hükmü doğrultusunda “tacirin, ticaretine ait bütün faaliyetlerinde basiretli bir iş adamı gibi hareket etmesi” gerekliliğine ilişkin yükümlülük ise, rekabet yasağına ilişkin taahhüt veren tacirin ticari faaliyetini bu yasağın varlığında dahi sürdürebileceğine ilişkin başka bir gösterge olarak kabul edilebilecektir.

jure rekabeti sınırlayıcı bir anlaşma olarak nitelendirilmesi sonucunu da doğurmayacaktır. Tebliğ’de düzenlenen şartları karşılamaması sebebiyle grup muafiyetinden yararlanamayacak olan rekabet etmeme yükümlülüğüne ilişkin hüküm, Rekabet Kanunu md. 5 hükmünde belirtilen şartları karşılaması durumunda bireysel muafiyetten yararlanabilecek ve rekabeti sınırlayıcı bir anlaşma olarak değerlendirilmeyecektir. Buna ilişkin değerlendirme ise Rekabet Kurulu tarafından yapılacaktır. Rekabet Kurulu tarafından, Rekabet Kanunu md. 5 hükmünde belirtilen şartların karşılanmadığına karar verildiği durumda ise, rekabet etmeme yükümlülüğü rekabeti sınırlayıcı bir anlaşma olarak kabul edilecektir.¹¹ Bunun yanında, Rekabet Kanunu m.56 hükmü gereği, rekabet etmeme yükümlülüğüne ilişkin hüküm geçersiz kabul edilecek ve bundan dolayı zarar görenlerin haksız fiil sorumluluğu esasına göre tazminat isteme hakları bulunacaktır.

3. Sonuç

Yukarıda kısaca ifade edildiği üzere rekabet hukuku, pazarda serbest ve etkin rekabetin tesisini amaç edinmektedir ve korunan menfaat esas olarak kamu menfaatidir. Bunun yanında sosyal bakımdan tüketicinin korunmasına yönelik hedefi de bulunmaktadır. Bu sebeplerle, rekabet hukuku amaç yönünden kamu hukukuna daha yakın görünmektedir. Yazımızın konusu olan rekabet yasaklarına ilişkin ise Rekabet Kanunu’ndaki ve özel kanunlardaki rekabet yasağı düzenlemeleri (TBK ve TTK) ters etkileşim içerisindedir zira rekabet hukuku, rekabetin önündeki her türlü engeli ortadan kaldırmaya çalışmakta, özel kanunlarda düzenlenen rekabet yasağı ise rekabet edilmemesini sağlamaya çalışmaktadır.¹²

Buna rağmen, rekabet yasaklarının olmadığı bir serbest rekabet düzenini hedefleyen Rekabet Kanunu’nda dahi belirli şartlarla ve belirli sözleşme tiplerine¹³ ilişkin olarak sözleşme sonrası rekabet yasa-

¹¹ Bu durumda, Rekabet Kanunu’nu ihlal eden veya edenler aleyhine Rekabet Kanunu m.16 hükmünde öngörülen idari para cezası müeyyidesi uygulanacaktır.

¹² Yılmaz Aslan, Rekabet Hukuku, Ekin Kitabevi, 3. baskı, Ankara, 2005, s.18, 19.

¹³ Bu sözleşme tipleri yukarıda ifade edildiği üzere dikey sözleşmelerdir ve bu tür sözleşmelerde yer alan rekabet yasakları genellikle bir rekabet hukuku konusu olarak irdelenmektedir. Rekabet hukuku açısından farklı özellikler barındıran

ğı getirilebilmesi imkânının tanınmış olması önemli bir husustur. Bu nedenle, rekabet mevzuatının (kendi var oluş amacına -raison d'être- aykırı olmasına rağmen) belirli şartların sağlanması durumunda rekabet hukukuna uygun olarak nitelendirdiği sözleşme sonrası rekabet yasaklarını, özel hukukta kelepçeleme nitelemesiyle geçersiz saymak doğru olmayacaktır. Unutulmamalıdır ki, kelepçelendiği ve çalışma özgürlüğünün elinden alındığı varsayılan teşebbüs, rekabet düzeninin asli bir parçasıdır.

Ticari hayatta know-how devri içeren çoğu sözleşmede sözleşme sonrası rekabet yasağına ilişkin hükümler bulunmaktadır. Rekabet mevzuatı dikkate alınmak suretiyle getirilen bu sözleşme hükümlerinin, özel hukuk açısından ve özellikle Anayasa'ya aykırılık tespitiyle geçersiz bulunması bu tür nitelikler barındıran çoğu dağıtım sözleşmesine ilişkin hukuksal belirsizliği artıracak gibi, AB mevzuatına ilişkin olan uyum sürecini de olumsuz etkileyecektir.

Ayrıca, inceleme konusu yapılan Yargıtay kararlarında, sözleşme sonrası rekabet yasağının T.C. Anayasası'nın "Çalışma ve Sözleşme Hürriyeti" başlıklı md. 48 ve devamında düzenlenen maddelerine aykırı olduğu yönünde doğrudan ve dolaylı ifadeler bulunmaktadır. Bu tespitin doğru kabul edilmesi durumunda, sözleşme sonrası rekabet yasaklarına ilişkin düzenlemelerle¹⁴ ilgili ihtilaflara bakan özel mahkemenin, ilgili düzenlemeleri, Anayasa md. 152 hükmü gereği Anayasa'ya aykırı olduğu iddiası ile Anayasa Mahkemesi'ne götürmesi ve Anayasa Mahkemesi'nin incelemesi bitene kadar davayı geri bırakması gerekecektir.

Tüm bu sebeplerle, Tebliğ'de tanımlanan dikey sözleşmede bulunan bir sözleşme sonrası rekabet etmeme yükümlülüğüne (rekabet yasağına) ilişkin değerlendirme, Tebliğ'de sayılan şartlara uygunluk gözetilmek suretiyle özel mahkeme tarafından yapılmalıdır. Bu de-

akaryakıt istasyonu ve bayileri arasındaki dikey sözleşmeler ile know-how devrini de-facto barındıran franchise sözleşmeleri bunlara örnek olarak verilebilecektir. Bunun yanında 2012/3083E, 2012/4685K, 30.03.2012 tarihli Yargıtay 14. Hukuk Dairesi kararı da, özel hukuk yargılamasında rekabet hukuku düzenlemelerinin esas alındığı bir karar olarak gösterilebilecektir. (www.legalbank.net)

¹⁴ Gerek özel kanunlarda yer alan (TBK'nda işçilere ilişkin olarak yer alan (TBK md. 444 - 447) veya TTK'nda acentalara ilişkin olarak yer alan (TTK md. 123 gibi) gerekse yukarıda kapsamı ve amacı anlatılan Tebliğ'de yer alan düzenlemeler.

ğerlendirmenin sonucunda, sözleşme sonrası rekabet yasağı içeren hükmün Tebliğ’de yer verilen şartlara uygun olarak düzenlendiğinin tespit edilmesi durumunda, ilgili hüküm sözleşme serbestisi ilkesi kapsamında geçerli kabul edilmelidir.

KAYNAKLAR

Yılmaz Aslan, Rekabet Hukuku, Ekin Kitabevi, 3. baskı, Ankara, 2005.
Akın Ünal, Kelepçeleme Sözleşmeleri, Adalet Yayınevi, Ankara, 2012.
www.legalbank.net